

metaloido ☿. Ĥemia elemento, kiu ne havas specialan brilon, estas malbona kondukanto de varmo k elektro, k kies oksigenaj kombinoj estas aŭ neŭtraj aŭ acidaj oksidoj. La ĉefaj ~oj estas : antimonio, arseno, azoto, boro, bromo, fluoro, fosforo, jodo, karbono, kloro, oksigeno, selenio, silicio, sulfuro. ~a. De ~o, el ~o.

metalurgio Z. Industrio celanta elfosadon de minoj k ekstraktadon, fabrikadon k prilaboradon de metaloj.

metamorfa ✱. Rilatanta al mineralaj formŝanĝoj pro la tercenta varmego aŭ pro la varmego de erupciaj rokaĵoj.

Metamorfozo. 1 Transformiĝo de iu estaĵo en alian : la ~oj de *Jupitero*. 2 Aliformiĝo : ~o de *raŭpo en pupon k en papilion*. 3 (f) Plena aŭ grava ŝanĝo en la stato aŭ ecoj de iu : *okazis feliĉa ~o de lia karaktero*. ~l (tr). Transformi.

metano ☿. Senkolora gaso, saturita hidrokarbido, kiu eliĝas el marĉoj k kies flamo brulas flave.

metapsiklo §. Parto de la psikologio studanta la fenomenojn, kiuj estas konsiderataj kiel efikoj de ĝis nun malbone konataj aŭ eĉ ne estkonfesataj mensokapabtoj (telepatio, divenado ktp.).

metatarso ♥. La kvin ostoj, kiuj formas la parton de la piedo inter la fingroj k la tarso ĉe la vertebruloj. Vd **METAKARPEO**.

metatezo (Fon). Ŝanĝo en la ordo de parolataj sonoj.

Metempskozo. 1 Doktrino pri la postmorta transmigrado de la animo el iu korpo en alian. 2 Tiu transmigrado mem.

Meteoro. Ĉia atmosfera fenomeno, precipe la nekutimaj. Ekz. : fulmo, pluvo, ĉielarko. ~ŝtono. Aerolito.

meteorismo ☿. Abdomena ŝvelo per intestaj gasoj ĉe remaĉuloj.

Meteorologio. Scienco, kiu studas la atmosferajn fenomenojn.

* **Metio.** Manlabora profesio : *ĉiu klopodu nur en sia ~o, tiam al la urbo malkons nenio Z* (Vd **BALAI**). Kp OKUPO, OFICO, SPECIALO, FAKO. ~ejo. Loko, ĉambro destinita por manlaboro. ~isto. Homo profesie manlaboranta. Ne~ulo. Amatoro 2.

Metodo. Taŭga pripensita procedaro por plej bone atingi difinitan celon : ~o de instruado ; praktika, logika, scienca ~o. ~a. 1 Aganta laŭ ~o : ~a spirito. 2 Konforma al difinita ~o : ~a gramatiko, parolado.

metodologio. Parto de la logiko, kiu studas la metodojn taŭgajn por la diversaj sciencoj.

* **Metro.** 1 Mezurilo por linioj, fundamenta unuo de la internacia sistemo de mezuroj, egala al dekmilionona parto de kvarono de tera meridiano : la ~a sistemo ; mezuri laŭ sia ~o Z (vd punkto. Kp MEZURILLO). 2 Mezurilo havanta unumetran longon. 3 (V) Aparta aranĝo de verseroj en la diversspecaj versoj (Kp PROZODIO, PITMO, METRIKO).

Metriko. Scienco pri la versaj metroj.

Metronomo. Instrumento kun pendolito por indiki k reguligi la rapidecon en la ludo de muziko.

Metropolo. 1 Origina lando rilate al siaj kolonioj. 2 Ĉefurbo rilate al la cetera lando.

* **Mevio.** Mara, blanka k griza naĝbirdo, kun longaj flugiloj (*tarus*).

* **Mezo.** 1 Punkto egaldistanca de la ekstremaj en spaco aŭ tempo : ~o de bastono, strato, rivero, urbo ; ~o de la nokto, jaro, vivo ; ~o de vojaĝo, romano, kanto (Kp CENTRO, KERNO, SINO). 2 Tio, kio estas egale malproksima de kontraŭaj ekstremaj gradoj : *vero k virlo kuŝas en ~o ; serĉi la ĝustan mezon*. ~a. Estanta en la ~o : ~a parto ; ~a pezo, kresko, lernejo ; ~kvalita lano (Kp INTERA, TRANSIRA. Vd PONTO). ~e de, ~e en, ~e inter, en la ~o de. 1 En loko aŭ momento egaldistanca de ekstremaj : ~e de la nokto. 2 En loko, kie oni estas ĉiufanke ĉirkaŭata : ~e de la nebulo ; ~e en la akvo ; ~en en la bukedon oni enmaldiskondeloni Z ; la Eternulo parolis al ili el ~e de la fajro Z ; li falgis ĉion ~en de ilia tendaro Z ; ne meta ilian nombron ~en de la Izraelidoj Z ; halti ~e dum la danco ; ~e inter la malamikoj. ~epoko. Epoko inter la antikva k la moderna historio, de post falo de la okcidenta romana imperio (475) ĝis venka eniro de Turkoj en Konstantinoplon (1453). ~avanto, ~nombro. 1 Nombro proksimume egale malproksima de la ekstremaj konsiderataj